

СЕКЦІЯ 2 ТЕОРІЯ І ПРАКТИКА НАВЧАННЯ

УДК 37.032:796.011.3-057.87

ПЕРСПЕКТИВИ ВПРОВАДЖЕННЯ СПОРТИВНО-ОРІЄНТОВАНОЇ ОСВІТИ В ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ ОСВІТИ УКРАЇНИ

Биковська Л.Б., к. пед. н., доцент,
доцент кафедри фізичної культури

Київський національний торговельно-економічний університет

У статті розглянуто спортивно-орієнтовану освіту студентської молоді в Україні. Розкрито поняття «спортивно-орієнтована освіта». Визначено мету, завдання та можливості застосування спортивно-орієнтованих занять із фізичного виховання з пріоритетним використанням засобів оздоровчого фітнесу. Виявлено шляхи підвищення ефективності занять з оздоровчого фітнесу через упровадження спортивно-орієнтованих технологій. Наголошується на важливості й актуальності застосування здоров'язберігаючих технологій у процесі занять фізичними вправами.

Ключові слова: *спортивно-орієнтована освіта, фізична культура, фізичне виховання, традиційна система фізичного виховання, здоров'я, здоровий спосіб життя, студентська молодь, фітнес, фітнес-технологія.*

В статье рассмотрено спортивно-ориентированное образование студенческой молодежи в Украине. Раскрыто понятие «спортивно-ориентированное образование». Определены цели, задачи и возможности применения спортивно-ориентированных занятий по физическому воспитанию с приоритетным использованием средств оздоровительного фитнеса. Выявлены пути повышения эффективности занятий по оздоровительному фитнесу через внедрение спортивно-ориентированных технологий. Отмечается важность и актуальность применения здоровьесберегающих технологий в процессе занятий физическими упражнениями.

Ключевые слова: *спортивно-ориентированное образование, физическая культура, физическое воспитание, традиционная система физического воспитания, здоровье, здоровый образ жизни, студенты, фитнес, фитнес-технология.*

Bykovskaya L.B. PROSPECTS FOR THE IMPLEMENTATION OF SPORT-ORIENTED EDUCATION IN THE HIGHER EDUCATION INSTITUTIONS OF UKRAINE

The article deals with sports-oriented education of student youth in Ukraine. The concept of “sports-oriented education” is revealed. The purpose, tasks and possibilities of using sports-oriented classes of physical culture with the priority use of the health hall are determined. The ways of increasing the efficiency of training with fitness equipment by means of the introduction of sports-oriented technologies are revealed. Emphasis is placed on the importance and relevance of the use of technology in the process of physical activity with the preservation of health.

Key words: *sports-oriented education, physical culture, physical education, traditional system of physical education, health, healthy lifestyle, student youth, fitness, fitness technology.*

Постановка проблеми. Стратегічним завданням розвитку фізичного виховання в закладах вищої освіти України є прийняття майбутніми фахівцями основних цінностей фізичної культури, формування здорового способу життя, що забезпечує підвищення рівня їх фізичного та психічного здоров'я, сприяє ефективному самовдосконаленню й самовихованню, досягненню високої розумової та фізичної працездатності в процесі навчання.

В останні роки спостерігається різке погіршення стану здоров'я та фізичної підготовленості студентської молоді в закладах вищої освіти України. Більше 50% юнаків і

дівчат, закінчуючи школу, уже мають два-три хронічні захворювання, а загалом лише 15% випускників можна вважати відносно здоровими [10]. Кількість студентів, які відвідують спортивні секції та регулярно виконують фізичні вправи, з 2008 р. й дотепер зменшилась приблизно в 1,7 раза (з 62 до 34%), що пов'язано з низькими матеріальними можливостями (бракує коштів на оплату занять у спортивних секціях), недостатньою матеріально-технічною базою закладів вищої освіти (далі – ЗВО), неповним складом фахівців кафедр фізичного виховання [3]. Цілком очевидно, що традиційна система фізичного виховання на сучасному

етапі потребує істотних змін у ракурсі провідних ідей реформування сучасної освіти.

Нині ситуація, яка склалась у системі ЗВО України, зумовлена авторитарністю та суворою регламентацією виховного процесу на заняттях із фізичної виховання, а спрямованість методів навчання й виховання вважається недосконалою у зв'язку з тим, що обмеженість форм фізкультурно-оздоровчої та спортивної діяльності суттєво впливає на формування особистісного розвитку студентів. Використання традиційних підходів до організації занять із фізичного виховання в наш час не чинить належного впливу на студентів, на їх прагнення займатися спортом та до постійного самовдосконалення й фізичної активності. Реорганізація системи ЗВО України вимагає пошуків нових підходів до фізкультурно-оздоровчої та спортивно-масової роботи зі студентською молоддю.

Водночас система спортивно-орієнтованого фізичного виховання, яка базується на принципах спортивного тренування, дає змогу орієнтувати кожного студента на той вид спорту, який йому подобається, та сприяє розвитку його індивідуальних фізичних якостей і повної реалізації здібностей, таланту та загальнолюдських гуманістичних цінностей.

Незважаючи на численні дослідження, доцільним залишається впровадження інноваційних спортивно-орієнтованих технологій у навчально-виховний процес на заняттях із фізичного виховання на основі популярних видів рухової активності, які б сприяли покращенню рівня здоров'я студентів та їх професійно важливих фізичних якостей.

У зв'язку з викладеним виникає потреба в удосконаленні теоретичного та методичного розроблення питань організації спортивно-орієнтованої освіти студентів закладів вищої освіти з позицій сучасної теорії культури й теорії фізичної культури з метою використання їх як одного із засобів вирішення завдань спортивно-орієнтованої освіти студентської молоді України. Проте дослідження ефекту від упровадження спортивно-орієнтованої освіти студентської молоді в Україні з пріоритетним застосуванням оздоровчого фітнесу не проводилось.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Розглядаючи доробок із проблем застосування новітніх педагогічно ефективних методик і технологій проведення занять із фізичної культури, варто згадати Л. Андрущенка, В. Віленського, С. Гоніянца, В. Григор'єва, С. Зуєва, Л. Крилова, Л. Сиднєєва, Г. Соловійова, С. Тюленькова та інших дослідників. У питаннях створення національної системи фізичного виховання студент-

ської молоді значним є внесок О. Архіпова, Є. Вільчковського, Л. Волкова, С. Єрмакова, Т. Круцевич, О. Куц, В. Платонова, А. Мальованого, Л. Матвєєва, І. Медведєвої, Л. Назаренко, М. Носка, А. Тер-Аванєсяна, О. Тимошенка та інших авторів; щодо формування оздоровчого потенціалу фізичної культури студентів – В. Базильчук, І. Бондар, Т. Кутек, Є. Приступи, С. Присяжнюка, С. Сичова, В. Стадник, Н. Турчина та інших науковців; щодо підвищення рухової активності студентів на заняттях із фізичного виховання завдяки організації секційної, спортивно-масової роботи та самостійних занять фізичними вправами – В. Астаф'єва, Н. Грідіна, В. Канишевського, Є. Котова, А. Кошолопа, В. Сисоєва, С. Сичова, А. Цьось та інших учених; щодо формування фізичної культури студентів закладів вищої освіти в позааудиторний час – Г. Бреславської, Н. Довгань, Г. Матукової, С. Сичова.

Згадані автори наголошують на необхідності розроблення педагогічно ефективних методик та інноваційних технологій проведення занять із фізичної культури, які мають забезпечувати досягнення індивідуально можливого рівня фізкультурної освіти молоді людини, формування стійкого інтересу до зміцнення власного здоров'я, залучення кожного студента до занять фізичною культурою та спортом, підвищення фізичної й розумової працездатності, взаємної поваги, співпраці викладача та студентів.

Аналіз наукових досліджень показав, що в освітньому просторі спортивно-орієнтовані інновації в педагогічній системі формування фізичної культури студентів у ЗВО України в наш час не отримали ґрунтового висвітлення й реалізації. У зв'язку із цим теоретико-прикладне обґрунтування необхідної альтернативної методики фізичного виховання студентів, заснованої на принципах спортивно-орієнтованого змісту з використанням оздоровчого фітнесу, є актуальним у теоретичному та практичному значеннях.

Ще в 1990-і рр. В. Бальсевич і його колеги звернули увагу педагогічної спільноти та широкої громадськості на те, що в контексті змінених вимог до реалізації здоров'яформувальних функцій фізичного виховання необхідний принципово інший порівняно з існуючим напрям удосконалення масової фізичної підготовки дітей, підлітків, юнацтва та молоді. Для вирішення завдання помітного підвищення якості фізичного, духовного й морального виховання молодого покоління України потрібний пошук нових підходів до розроблення освітніх технологій [2].

Г. Грибан, Н. Довгань, І. Медведєва, М. Носко, С. Присяжнюк, О. Тимошенко вважають, що спортизація фізичної куль-

тури порівняно з непродуктивними традиційними підходами до організації занять із фізичного виховання в ЗВО дає змогу розв'язувати навчальні та виховні завдання, розкрити й реалізувати реальні та потенційні можливості студентів, сприяє розвитку фізичних і психофізіологічних здібностей, забезпечує фундамент знань, умінь та навичок [3; 4; 8; 10].

Аналіз наукової літератури свідчить про недостатнє впровадження теоретико-методичних основ формування фізичної культури студента в навчально-виховний процес сучасних вітчизняних ЗВО, зокрема рівня інтелектуального мислення, активного фізичного стану, сформованої свідомості про цінність здорового способу життя та стійкої потреби в зміцненні свого здоров'я, а також про недостатній рівень розробленості сучасних здоров'язберігаючих технологій і їх практичного впровадження в навчально-виховний процес вищих навчальних закладів. Цільові настанови навчання повинні спрямовуватись на інформування особистості та суб'єктивне прагнення студента відчувати себе учасником навчально-виховного процесу, у якому будуть враховані його досвід, знання, ціннісне ставлення, потреби, інтереси, індивідуальні можливості, зокрема, щодо збереження здоров'я під час навчальної діяльності.

Вирішення цього завдання на сучасному етапі не може бути досить ефективним без подальшого вдосконалення системи фізичного виховання, без вивчення проблем мотивації до систематичних занять фізичною культурою, зміцнення здоров'я та підвищення рівня життєдіяльності особистості.

В умовах вибору Україною європейського вектора розвитку освіти одним із найбільш актуальних шляхів організації реформування фізичного виховання студентів є спортивно-орієнтована освіта в ЗВО. Сьогодні успішне оволодіння вищою освітою можливе не лише за створення умов для успішного навчання, а й за умов досить високого рівня здоров'я студентів. На тлі інтенсивного навчального процесу в ЗВО спостерігається тенденція до зниження обсягу рухової активності студентів, що негативно позначається на показниках їх фізичного стану.

Оцінюючи позитивний внесок фахівців у розроблення проблеми фізичного виховання студентів, необхідно зазначити, що цілісний розгляд спортивно-орієнтованої освіти зумовлює формування в студентській молоді активного інтересу до фізично-тілесного та морально-духовного самовдосконалення, необхідність поглибленого наукового дослідження в напрямі пошуку нових шляхів оновлення змісту, форм і методів фізкуль-

турно-спортивної роботи, пошук ефективних форм організації занять; розроблення нових засобів, методів, технологій навчання; удосконалення змісту освіти (у тому числі фізкультурної) відповідно до завдань розвитку особистості в умовах сучасного суспільства.

У процесі навчання студенти повинні оволодіти знаннями та вміннями в галузі спортивно-орієнтованої освіти:

- розуміти роль спортивно-орієнтованої освіти в розвитку людини та підготовці сучасного спеціаліста;

- знати основи фізичного виховання та здорового способу життя;

- володіти системою практичних умінь і навичок, що забезпечують зміцнення здоров'я, розвиток та вдосконалення психофізіологічних здібностей і якостей, самовизначення у фізичній культурі;

- набути досвіду випробування фізкультурно-спортивної діяльності для досягнення життєвих і професійних цілей.

На сьогодні існує нагальна потреба в розробленні спеціалізованих методик фізкультурно-спортивних занять, які забезпечуватимуть необхідні передумови для подальшої успішної діяльності фахівців у професійній галузі.

Спортивно-орієнтована освіта спрямована на формування цінності здорового способу життя, виховання активної особистості позиції в досягненні гармонійного розвитку, використання здоров'язберігаючих фітнес-технологій у навчальному процесі, реструктуризацію дозвілля з використанням ресурсів фітнесу, а також підготовку фахівців із фітнесу.

Однак деякі фахівці (Л. Лубишева, Д. Фонарев) висловлюють аргументи «проти» спортивного напрямку фізичного виховання у зв'язку з такими питаннями: спостерігається недостатня матеріально-технічна база та кадровий склад викладачів ЗВО; спортивні секції мають вузькоспеціалізовану фізичну підготовку в межах певного виду спорту, що перешкоджає всебічному фізичному розвитку студентської молоді; індивідуалізація спорту передбачає поширення цінностей змагального, результативного спорту, що можна розглядати як упровадження механізму спортивного відбору для підтримання професійного спорту. Це певною мірою суперечить завданням оздоровлення й формування культури здорового способу життя, які містяться в системі фізичного виховання.

Суперечливість даних із питань формування здорового стилю життя студентської молоді, відсутність у ЗВО ефективних інноваційних методів спортивно-орієнтованого формування фізичної культури як важливого

виду загальної культури особистості робить наше дослідження досить актуальним.

Отже, спортивно-орієнтована освіта дає змогу вирішувати одночасно освітні, виховні й оздоровчі завдання та реалізувати потенціал студентів в організації здорового стилю життя й професійній діяльності.

Постановка завдання. Мета статті полягає в обґрунтуванні спортивно-орієнтованої освіти студентської молоді в Україні. Для її досягнення необхідно вирішити такі завдання:

1) визначити сучасний стан проблеми в педагогічній теорії та виховній практиці закладів вищої освіти;

2) розкрити особливості застосування спортивно-орієнтованої освіти студентської молоді в ЗВО;

3) охарактеризувати методіку впровадження спортивно-орієнтованої освіти в ЗВО України.

Виклад основного матеріалу дослідження. На сучасному етапі розвитку вищої освіти України в контексті євроінтеграційних процесів необхідні суттєві зміни в підготовці майбутніх фахівців. Незважаючи на численні реформи в освіті, студент, як і раніше, залишається ключовою постаттю в усіх освітніх системах. Це зумовлює перегляд традиційних підходів до підготовки майбутніх фахівців у вищому навчальному закладі. Формування в студентів професіоналізму, компетентності, мобільності та швидкої адаптації до нових умов освітньої діяльності має стати пріоритетним завданням їх професійного розвитку.

У межах єдиної концепції спортивної освіти можна виокремити декілька підпрограм, які, на нашу думку, варто розглядати в ракурсі спортивної освіти ЗВО:

- спортивно-орієнтованого (або спортивної) фізичного виховання;
- професійно-олімпійської освіти;
- адаптивне фізичне виховання.

Розпочинаючи розгляд спортивно-орієнтованої освіти студентської молоді, необхідно визначити поняття «спортивна освіта» та «спортивно-орієнтована освіта». Концепція спортивної освіти виникла й була розроблена в Німеччині в 1965 р. Перша зміна назви предмета в школах у Західній Німеччині відбулась у 1968 р. в Північній Рейн-Вестфалії. Після 1970 р. термін «спорт» замінив «фізичне виховання» в усіх західнонімецьких землях; учитель фізичного виховання відтепер почав називатися вчителем зі спорту, а науковий напрям «Теорія фізичного виховання» перетворився на «Спортивну педагогіку» [1].

Поряд із наведеними поняттями в науковому житті використовують поняття особистісно-орієнтованої фізкультурної освіти

та неспеціальної (непрофесійної) фізкультурної освіти. В. Столяров під особистісно-орієнтованою фізкультурною освітою розуміє педагогічний процес, спрямований на засвоєння аксіологічного потенціалу фізичної культури, що включає формування системи світоглядних категорій, ціннісних орієнтацій на фізичне самовдосконалення, здоровий спосіб життя, соціальну активність молоді людини [11]. Н. Довгань трактує спортивно-орієнтовану освіту як освіту, яка передбачає формування в студентської молоді здорового способу життя, використання оптимальної рухової діяльності для фізичного вдосконалення в процесі фізкультурно-спортивної діяльності [4].

Інтегруючи зазначені поняття, ми трактуємо спортивно-орієнтовану освіту як систему спеціальних знань, умінь і навичок із використанням інноваційних видів рухової активності на заняттях із фізичного виховання, які дають змогу підвищити мотивацію, інтерес до власного стану здоров'я та здорового стилю життя.

З метою підвищення ефективності занять із фізичного виховання студентської молоді в ЗВО нами висунуті ідеї застосування фізкультурно-оздоровчих технологій у спортивній діяльності (на основі популярних видів спорту), які б забезпечували гармонійний розвиток особистості, збереження, зміцнення та формування здорового молодого покоління. Завдяки цьому виду спортивної діяльності в студентів формуються мотиваційно-ціннісні установки, які ґрунтуються на індивідуальних особливостях і формуванні в них необхідності свідомої участі у фізкультурно-спортивній діяльності.

Основним чинником спортивно-орієнтованої освіти є надання студентам свободи вибору спортивних секцій за інтересами, самостійної роботи, можливості реалізувати себе у вільний від занять час, що дає змогу задовольнити творчі потреби, які розкривають здібності, можливості саморозвитку, самооцінки особистості, спираючись на власні відчуття, побажання та інші почуття. Провідним принципом занять із фізичного виховання та спортивних тренувань у цьому разі стають самостійна активність та усвідомлена добровільність пізнання від діяльності (у нашому випадку – від спортивної діяльності). Справді, якщо фізичні вправи виконуються добровільно, збігаються з інтересами й потребами молоді людини, то їх успішне виконання дає переживання позитивних емоцій, підняття настрою та ефекту фізичного вдосконалення особистості, створює сприятливі умови для протікання когнітивних процесів, формування інтелекту й особистості загалом. Примусове ж вико-

нання будь-яких дій пригнічує творчість і часто викликає негативні протидії, негаразди та емоційні потрясіння.

Згідно з концепцією спортивно-орієнтованої освіти замість традиційних занять із фізичного виховання в ЗВО проводять спортивні секції з домінуючих видів спорту, загальну фізичну підготовку, самостійні заняття, фізкультурно-масові заходи [4].

Зрозуміло, що спортивно-орієнтовані форми фізичного виховання студентів повинні ґрунтуватись на засобах популярних видів спорту, на спортивних змаганнях, де студенти об'єднуються за інтересами, потребами та рівнем фізичної підготовленості, що забезпечує організацію повноцінного процесу навчання, тренування й виховання.

Аналіз досліджень і публікацій показав, що в наші дні у фізичному вихованні студентської молоді більшою мірою впроваджуються спортивно-орієнтовані технології. Це сприяє підвищенню інтересу студентів до фізичної культури в освітньому просторі ЗВО. Результатом упровадження спортивно-орієнтованих технологій у процес фізичного виховання студентів є поетапне підвищення рівня відвідування занять із фізичної культури, обраного виду спорту, підвищення рівня рухової активності в навчальній і позаурочний час.

Аналізуючи численні дослідження Н. Турчиної, Т. Круцевич, Л. Пилипея, В. Яременка стосовно вдосконалення фізичного виховання студентів у руслі спортивно-орієнтованої технології, можемо стверджувати, що кардинальних змін у розв'язанні цієї проблеми досі не відбулося.

Забезпечення повноцінного функціонування системи фізичного виховання студентів, на переконання Л. Пилипея, можливе за умови, якщо нормативна база інновацій відповідає синергетичному принципу передбачливості, що наказує бути адаптованою рухомою системою, представленою не жорсткими правилами, а нормативними атракторними рекомендаціями, які ототожнюються з механізмом стійкості системи [9].

Так, Ж. Козіна рекомендує для більш ефективного процесу фізичного виховання розподіляти студентів за спортивними секціями та під час побудови навчального процесу з фізичного виховання враховувати їх функціональну підготовленість, психофізіологічні можливості й рівень розвитку фізичних якостей.

О. Долгановим доведено ефективність фізичного виховання студентів ЗВО на основі засобів і методів, які застосовуються в спортивній підготовці. Отримані результати свідчать про те, що організація фізичного виховання студентів на основі спортизації

дає змогу підвищити рівень фізичної активності, оволодіти знаннями в галузі фізичної культури, спорту та здорового способу життя, необхідними для підтримки високого рівня здоров'я, фізичного розвитку й фізичної підготовленості [5].

У роботі О. Криловського експериментально доведено переваги застосування однокористувачів із метою вдосконалення фізичної підготовленості студентів неспеціалізованих ЗВО порівняно зі стандартними заняттями з фізичного виховання за навчальною програмою [7].

Вільний вибір фізкультурно-спортивних занять свідчить про наявність у людини усвідомленого інтересу. Інтереси зазвичай виникають на основі тих мотивів і цілей фізкультурно-спортивної діяльності, які пов'язані із задоволенням процесом занять (динамічність, емоційність, новизна, різноманітність, спілкування тощо), результатом занять (набуття нових знань, умінь, навичок тощо), перспективою занять (гармонійний розвиток тощо).

Потреби у фізичній культурі – головна спонукальна, спрямовуюча та регулююча сила поведінки особистості. При цьому вони тісно пов'язані з емоційними переживаннями, відчуттями приємного й неприємного, задоволення та невдоволення. Задоволення потреб супроводжується позитивними емоціями (радістю, щастям), незадоволення – негативними (розчаруванням, відчаєм, смутком). Людина зазвичай обирає той вид діяльності, який більшою мірою дає їй змогу задовольнити виниклу потребу та отримати позитивні емоції. Виникла на основі потреб система мотивів визначає спрямованість особистості, стимулює й мобілізує її на прояв активності. Мотивація підвищується в разі вільного вибору завдання та наявності компетентності.

Для формування позитивної мотивації до занять фізичними вправами важливо співвідносити мотиви студентів із їх здібностями та бажання з можливостями. Гармонізація фізичного виховання буде забезпечена в тому разі, якщо інтереси й бажання (а головне – цілі) змістяться на ті види діяльності, які вдаються йому краще за інші та приносять найбільше задоволення. Тоді задоволеність від занять фізичною культурою буде випробовуватись не тільки за досягнення певних результатів (на що зорієнтована програмно-нормативна система фізичного виховання), а й у час самого процесу їх отримання за обов'язковою його відповідністю індивідуальним та особистісним особливостям студентів.

Таким чином, спортивно-орієнтована освіта дає змогу уникнути низки недоліків,

притаманних традиційному фізичному вихованню:

- тренування в межах виду спорту передбачають урахування фізичних здібностей і психічних особливостей кожного студента;

- секційні заняття дають спеціалізовані спортивні рухові навички та поглиблені знання про спорт;

- секційний спорт більшою мірою пов'язаний із проведенням змагань, що стимулює студентів до регулярних спортивних занять.

Така організація фізичного виховання уможовлює формування стійкого особистого інтересу до спортивних занять упродовж не лише навчання, а й дорослого періоду життя людини.

Особливість такої технології полягає в можливості її застосування як під час проведення аудиторних занять із фізичної культури, так і на позааудиторних заняттях зі студентами (спортивні секції), а також у використанні контролю й самоконтролю за фізичним навантаженням, що розширює діапазон її застосування порівняно, наприклад, з традиційними аудиторними заняттями.

Організація занять із фізичного виховання на основі вільного вибору виду спорту дає студентів можливість переходу з однієї групи в іншу, виносить заняття за межі обов'язкового розкладу, сприяє формуванню спортивного стилю життя. Спортивне виховання забезпечує також процес пізнання. Спорт стає особливим видом діяльності, що спонукає до творчої пошукової активності викладача з фізичної культури та розроблення новітніх програм із фізичного виховання, які на практиці показують дедалі більшу ефективність застосування в засвоєнні спеціальних знань у галузі фізичної культури, позитивні зміни у формуванні ціннісно-мотиваційної сфери студентів. Лише високоосвічена особистість, яка володіє спортивною культурою, здатна досягати високих результатів у житті. При цьому ефект спортивно-орієнтованого фізичного виховання є очевидним.

Висновки з проведеного дослідження.

Здійснений теоретичний аналіз дає змогу визначити, що сучасний етап розвитку освіти характеризується інноваційними змінами, які набувають особливої актуальності в освітньо-виховному процесі. Ключовими з них є здоров'язаощадження, здоров'язберігаючі технології студентів. Саме це вказує на необхідність модернізації системи фізичного виховання в закладах вищої освіти. Фізичне виховання має потенційні можливості педагогічного впливу на розвиток особистості студентів із високими нормами гума-

ністичної моралі. Використання принципів гуманістичної педагогіки сприяє розвитку індивідуальності студентів, здатності до самопізнання й самоосвіти. Фізичне виховання варто використовувати як базу, на якій формується уявлення молодого людини про здоровий спосіб життя, виховується потреба та звичка до щоденних занять фізичними вправами.

Таким чином, організація процесу фізичного виховання за умов використання новітніх технологій спортивно-орієнтованої освіти є головним механізмом організації процесу безперервної освіти та фізкультурно-спортивної діяльності, що базується на самовдосконаленні й самовихованні здорової особистості студента.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Анисеев Д. Формирование современных концепций физического воспитания в странах Западной Европы во II половине XX – начале XXI века. *Физическое воспитание студентов*. 2012. № 4. С. 9–12.
2. Бальсевич В., Лубышева Л. *Физическая культура: молодежь и современность. Теория и практика физической культуры*. 1995. № 4. С. 2–8.
3. Грибан Г. Модернізація методичної системи фізичного виховання студентів як складової навчального процесу. *Науковий вісник Кременецької обласної гуманітарно-педагогічної академії імені Тараса Шевченка. Серія «Педагогіка»*. 2015. № 4. С. 64–70.
4. Довгань Н. Спортивно-орієнтована освіта у процесі позааудиторної спортивно-масової роботи ВНЗ. *Наукові записки. Серія «Педагогічні науки»*. 2017. № 150. С. 53–58.
5. Долганов О. *Организация физкультурно-спортивной деятельности студентов в процессе занятий борьбой* дзюдо: дисс. ... канд. пед. наук: 13.00.04. Тюмень, 2006. 177 с.
6. Исаев А. *Спортивная политика России*. М.: Советский спорт, 2002. 512 с.
7. Крыловский О. Совершенствование физической подготовки студентов средствами бокса. *Физическое воспитание студентов*. 2010. № 1. С. 66–69.
8. Носко М., Медведєва І. Формування свідомого ставлення молоді до вимог здоров'я в системі позашкільної освіти. *Вісник Чернігівського національного педагогічного університету імені Т.Г. Шевченка*. 2011. № 86. Т. 2. С. 226–330.
9. Пилипей Л. Теоретико-методологічне обґрунтування процесу фізичного виховання студентів вищих навчальних закладів. *Педагогіка, психологія та медико-біологічні проблеми фізичного виховання та спорту*. 2013. № 2. С. 56–60.
10. Присяжнюк С. *Фізичне виховання: навч. посібник*. К.: Центр учбової літератури, 2008. 504 с.
11. Столяров В., Губарева Т., Лубышев Е. *Спартианская программа социальной реабилитации лиц с ограниченными возможностями здоровья. Спорт, духовные ценности, культура: сборник научных трудов*. М., 1997. Вып. 8. С. 13–129.